

se definește locul acțiunii. Unele balade însă încep cu un prolog adresat ascultătorilor :

« Frunză verde mărăcine,
Ascultați, boieri, la mine
Să vă spun pe Corbea bine »

(Corbea) ³⁹

sau:

« Frunză verde mărăcine,
Ascultați, boieri, la mine,
Să vă spun de-o istorie,
Să vă cînt de-un cîntecel »

(Cîntecul lui Baba Novac) ⁴⁰.

După prolog urmează introducerea :

« Departe, frate, departe,
Departe și nici prea foarte...
Colo-n zarea celor culmi,
La groapa cu cinci ulmi,... »

(Toma Alimoș) ⁴¹

sau:

« Corbac zace la-nchisoare
De trei ani lipsiți de soare,
În oraș la Țarigrad,
În beci la Sultan Murad »

(Corbea) ⁴²

Mai toate baladele populare românești încep cu un vers caracteristic pentru cîntecul nostru popular (« Frunză verde... ») :

« Frunză verde flori domnești... »
« Frunză verde și-o crăiță... »
« Frunză verde-a bobului... »

« Foaia verde foi trifoi... »
« Foaie verde mărăcine... »
« Foaie verde de-un bujor... »

Acest vers exprimă minunat atitudinea poporului român față de frumusețea naturii, dragostea sa nemărginită pentru natura patriei. Cu un astfel de vers încep nu numai majoritatea baladelor, dar și doinele sau alte genuri ale creației populare românești ⁴³; într-un cuvînt, acest « început » este specific pentru cîntecul popular românesc.

Celelalte părți ale baladei populare românești urmează ca și în bilină; încheierea nu se leagă de conținutul baladei fiind adresată, ca și prologul, ascultătorilor :

« Spusu-v-am cîntic bătrîn
Și mai am vreo două-n sîn.
De-ați avea suflete bune,
Și pe-acelea vi le-oi spune »

(Vulcan) ⁴⁴

sau:

« În veci să se pomenească
De cea viță novăcească
Că e viță voinicească »

(Gruia în Țarigrad) ⁴⁵.

Atît în biline, cît și în baladele populare românești, un loc deosebit în zugrăvirea eroilor și redarea faptelor de vitejie îl ocupă hiperbola, unul din procedeele artistice foarte răspîndite în creația populară orală. Au fost create chipuri de eroi ideali, care întruchipează trăsăturile cele mai frumoase ale poporului; acești eroi fiind apărătorii țării, apărătorii poporului, trebuiau să fie mai puternici decît orice altă forță pe pămînt — iată de ce forța lui Ilia sau a lui Român Copilul este neobișnuită, iată de ce bogatirii și voinicii sînt de neînvins. Sviatogor poartă pe Ilia Muromet în buzunar, Ilia se luptă cu forțe supranaturale, iar Stanciu al Bratului prinde cu gura gloanțele inamicii. Nu numai eroii au fost înzestrați cu o forță neobișnuită: neobișnuite

³⁹ Vasile Alecsandri, *Poesii populare ale Romînilor*, București, 1866, p. 134.

⁴⁰ Gr. D. Tocilescu, *Balade și doine*, Editura Tineretului, 1958, p. 72.

⁴¹ Vasile Alecsandri, *Poesii populare*, Editura Tineretului, 1956, p. 68.

⁴² Vasile Alecsandri, *Poesii populare ale Romînilor*, București, 1866, p. 141.

⁴³ Vezi și Vasile Alecsandri, *Poesii populare ale Romînilor*, p. 92.

⁴⁴ Ibidem p. 23.

⁴⁵ *Antologie de literatură populară*, vol. I. Editura Academiei R.P.R., 1954, p. 331.